

Židům 5:7-9 ⁷On ve dnech svého pozemského života s hlasitým [silným] křikem a slzami obětoval [přinášel] modlitby a úpěnlivé prosby tomu, který byl mocen ho zachránit ze smrti, a byl vyslyšen pro svou bohabojnost [úzkost/bázeň před Bohem]. ⁸Ačkoli to byl Syn, naučil se poslušnosti tím, co vytrpěl. ⁹I dosáhl dokonalosti a stal se všem, kdo ho poslouchají, původcem věčné záchrany...

9T – Svědectví pro církev, 9. svazek 279.1 Kristus oblékl své božství do lidství a žil životem modlitby a sebezapření a každodenního boje s pokušením, aby mohl pomáhat těm, kteří jsou dnes napadáni pokušením.

Židům 2:18 Protože sám vytrpěl pokušení, může pomoci těm, kteří jsou pokoušeni.

HP – V nebesích 41.2 Kristus sám nebyl poskvrněn hříchem, ale protože přijal lidskou přirozenost, byl vystaven nejzuřivějším útokům nepřítele, jeho nejostřejším pokušením a nejhlubšímu zármutku. V pokušeních velmi trpěl. Stal se podobným svým bratrům, aby ukázal, že díky poskytnuté milosti může lidstvo nad pokušeními nepřítele zvítězit.

Ed – Výchova 78.6 Kristus zakusil sám na sobě všechna trápení a pokušení, která postihují člověka. Žádný jiný člověk narozený z ženy nebyl vystaven tak prudkým útokům pokušení, nikdo jiný nenesl tak těžké břemeno hříchu a bolesti světa. Nikdy nežil člověk, jehož soucit by byl tak hluboký a vnímavý. Na vlastní kůži totiž zakusil to, co prožívá každý unavený, pokoušený a zápasící člověk. Nejen, že s člověkem soucítit, ale dokázal se do něj vžít. (srv. Vy 48.3)

SD – Synové a dcery Boží 230.2 Náš Spasitel přišel na tento svět, aby v lidské přirozenosti snášel všechna pokušení, kterým je vystaven člověk. Ve svém životě zakusil sílu lstivého nepřítele klamat, svádět a ničit.

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 421.2 Ježíš **Židům 4:15 (B21)** "byl v každém ohledu zkoušen jako my". Satan na Něj vrhal svá nejprudší pokušení a neváhal Ho napadat na každém kroku. Přesto **1. Petrův 2:22** "se nedopustil hříchu, ani lest nebyla nalezena v jeho ústech". **Židům 2:18** "Sám vytrpěl pokušení", trpěl úměrně tomu, jak dokonalá byla jeho čistota a svatost. Kníže temnoty však v Něm nenalezl nic. Ježíš na pokušení nezareagoval ani jedinou myšlenkou či pocitem.

HP – V nebesích 155.7 Ačkoli disponoval veškerou silou lidských vášní, nikdy nepodlehł pokušení udělat jediný skutek, který by nebyl čistý, povznášející a zušlechťující.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 927.4 Kéž bychom mohli pochopit význam slov, že Kristus "trpěl ve svých zkouškách" (**Židům 2:18, B21**). Ačkoli nebyl poskvrněn hříchem, vytříbená citlivost Jeho svaté přirozenosti způsobovala, že kontakt se zlem byl pro Něj nepopsatelně bolestný. Přesto se zahalen do lidské přirozenosti střetl s odpadlíkem tváří v tvář a osamocen se postavil nepříteli svého trůnu. Dokonce ani myšlenkou nebylo možné Krista přimět k tomu, aby podlehl síle pokušení.

PK – Proroci a králové 701.1 Hříchem přinášené útrapy byly vylity do lůna Bezhríšného; avšak tím, že snášel odpor hříšníků vůči sobě, platil Kristus dluh za hríšného člověka a lámal pouta otroctví, jež lidstvo věznila. Každá úzkost a bolest, každá urážka přispívala k vykoupení lidstva. (srv. PK 460.5)

PK – Proroci a králové 701.2 Kdyby byl satan Krista přiměl, aby podlehl byt' jedinému pokušení, kdyby Ho byl mohl přivést k tomu, aby jediným činem nebo i jen myšlenkou poskvrnil svou dokonalou čistotu, kníže temnoty by nad Ručitelem člověka zvítězil a býval by pro sebe získal celé lidstvo. Satan sice mohl rozrušovat, nemohl však poskvrnit. Mohl způsobit smrtelnou úzkost, nemohl však znečistit hříchem. Učinil z Kristova života jednu dlouhou etapu bojů a zkoušek, avšak s každým dalším útokem ztrácel nad lidstvem svou moc. (srv. PK 460.6)

Skutky 3:18 Bůh však takto splnil [dopustil, aby se naplnilo – B21], co předem ohlásil ústy všech proroků, že jeho Mesiáš bude trpět.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 276.3 Součástí Kristova poslání nebylo uplatňovat svou božskou moc ve svůj vlastní prospěch, aby sám sobě ulevil od utrpení. To na sebe vzal dobrovolně. Snížil se a přijal lidskou přirozenost, ve které měl snášet nepříjemnosti, nemoci a trápení lidstva. Neměl konat zázraky pro sebe. Přišel zachránit druhé. Jeho poslání bylo přinést požehnání, naději a život trpícím a utlačovaným. Byl tu proto, aby nesl břemena a strasti trpícího lidstva.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 272.5 Kristovo lidství proniklo až do hlubin lidské ubohosti a ztotožnilo se se slabostmi a potřebami padlého člověka, zatímco se Jeho božská přirozenost držela Věčného. Tím, že nesl vinu za lidská přestoupení, nedával člověku oprávnění pokračovat v porušování Božího zákona, které z člověka učinilo jeho dlužníka. Tento dluh splatil Kristus sám svým vlastním utrpením. Zkoušky a utrpení Krista měly na člověka zapůsobit, aby si uvědomil svůj velký hřích spočívající v porušování Božího zákona. Měly člověka přivést k pokání a poslušnosti vůči tomuto zákonu a skrze poslušnost k přijetí u Boha. Udělením své spravedlnosti Kristus u Boha pozvedá morální hodnotu člověka, aby jeho úsilí o dodržování Božího zákona bylo přijatelné. Kristus přišel usmířit člověka s Bohem skrze svou lidskou přirozenost a Boha s člověkem skrze svou božskou přirozenost.

RH – časopis Review and Herald, 21. září 1886, odst. 5 Spravedlnost si žádala utrpení člověka. Kristus, roven Bohu, poskytl utrpení Boha.... Nikdy nemůžeme pochopit nesmírná muka neposkvrněného Beránka Božího, dokud si neuvědomíme, jak hluboká je jáma, z níž jsme byli vyproštěni, jak závažný je hřích, jímž je člověk vinen, a dokud se vírou nechopíme naprostého a úplného odpuštění.